

**ST. ANNETTE
VAN
RAMSELAAR**

De poort zwaait open en we rijden de eindeloze oprijlaan op. In de verte verschijnt het huis, ons tijdelijk paradijsje voor de komende week. We zijn sprakeloos.

Dit is simpelweg onbeschrijfelijk. Een echte rustoase!

Terwijl onze jongens op ontdekkingstocht gaan in de nieuw gebouwde kelders van het huis, gaan wij even rusten in het alvast opgemaakte bed in de masterbedroom. Aan de buitenkant zie je niet hoe groot het is in huis.

Er zijn twee slaapkamers extra gemaakt onder het huis, waarvan één gehele studio met badkamer, ligbad, keuken en zelfs een IR sauna.

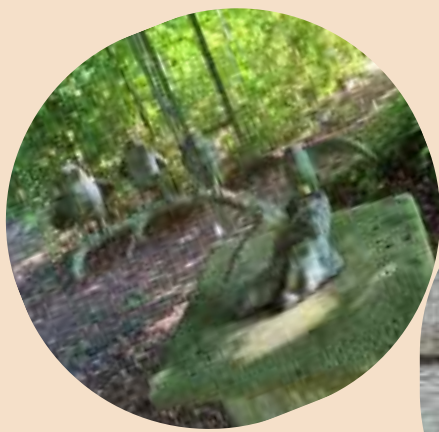

Zodra we allemaal gesetteld zijn, gaan we op verkenning in de tuin en Moesha mag ons zoeken als we verstoppertje spelen. Ze rent, hijgt, drinkt dankbaar uit de vijvertjes. De gehele tuin is omheind, dus de hond kan vrij rondrennen.

De tuin is vol prachtig
bloeiende oleanders,
rododendrons, hosta's, lelies,
hortensia's, bamboe,
siergrassen, duizendknoop,
rozen, blauwe regen, munt,
olijfbomen, zonnehoejdjes,
bloeiende anemonen.....

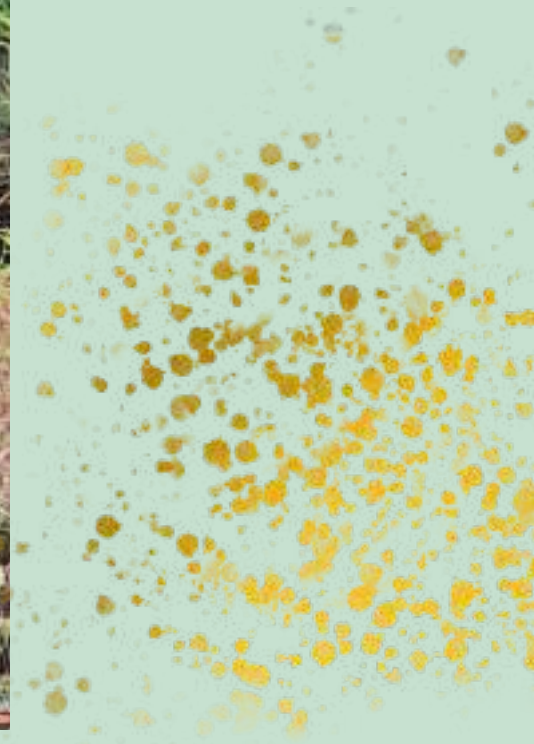

Zie al die
beelden in de
tuin!!!

**Dit is ons
favoriete
plaatje in de
tuin.**

Van de ene sfeer loop je
in de volgende..

We wanen ons in een
Hortus Botanicus.

**We ontdekken aan de
andere kant van de
oprijlaan de pluktuin.**

**Appels, walnoten,
pruimen, vijg, munt,
peren, wijnbes.**

Ook al fiets je vanuit hier heel gemakkelijk naar Voorthuizen, Garderen en Putten, na een paar dagen verkiezen we de rust boven het toerisme. Het is hier zalig! Eindelijk hoeven we even niks. We pakken een boek uit de boekenkast en ontspannen...

Deze plek nodigt je uit om stil te staan.

OCHTEND MOMENTEN

De ochtenddauw hangt in de lucht, het gras is nat, kleine wolkjes stoom verlaten mijn mond bij iedere uitademing. Ik ben vroeg wakker en heb me met een kopje koffie teruggetrokken achterin de tuin, waar ik een ligstoel en een dekentje heb gevonden. Moesha rent vrolijk rond en is alweer op haar ontdekkingsreis door deze grote botanische tuin. Regelmatig komt ze bij me terug. Samen zitten we dan te luisteren naar de geluiden van de natuur.

In de verte loeit een koe, bijen en hommels zoemen rondom de duizendknoop, een fladderende vogel, een houtduif die roept. De haan kraait en de honden van omliggende huizen blaffen. Heel in de verte horen we het gezoem van autoverkeer. De grasmaaier heeft vannacht weer keurig haar werk gedaan,

Sereniteit

De energie hier voelt als een zachte omhelzing. Een veilige plek. Een respectvolle sereniteit vult de lucht, Herinneringen aan zovelen die de strijd tegen die vreselijke ziekte, kanker, verloren hebben, zweven door de ruimte. Annette en haar man Ron lijken elk moment terug te kunnen komen van vakantie; hun aanwezigheid is nog voelbaar. Hun geweldige thuis missen zij nu, en dat maakt ons verdrietig. Toch voelen we dankbaarheid en een warme saamhorigheid, een stille oproep om samen sterk te blijven en elkaar te steunen.

Het is inspirerend hier en door de rust gaat de energie weer wat borrelen. Na alle zware tijden die we gehad hebben en het sterk zijn voor onze kinderen en elkaar, voelt deze week als een retraite. We hoeven hier eindelijk even niets...

♡ En als dan aan het einde van een zeer warme en rustige dag de sproeiers aangaan, heerst er een ware feestvreugde. We rennen erdoorheen en dansen als kinderen in het ijskoude sproeiende water. Wat een kadootje, deze plek, deze week, deze rust.

Dank je wel Annette dat je zo'n
groot hart had, dat je je
levenswerk wilde delen met
iedereen waarvan jij begrijpt
hoe het is..

